

Deixar pas a la imaginació

Xavier Novell, bisbe de Solsona

“És el moment de deixar pas a la imaginació a propòsit de la misericòrdia per donar vida a tantes iniciatives noves, fruit de la gràcia”. Aquesta és la invitació del papa Francesc després de recordar que “una vegada se l’ha experimentada [la misericòrdia] en la seva veritat, no es pot tornar enrere: creix contínuament i transforma la vida”. Així, doncs, ara ve el temps de verificar els fruits reals de l’Any sant de la misericòrdia, ara ve el temps de veure si neixen iniciatives de caritat noves.

Seguint les situacions concretes que el Papa recorda (MM 18), em permeto compartir amb vosaltres algunes idees i poso en mans del Senyor la dinàmica que puguin suscitar en els que llegireu aquesta glossa.

“Despertem una gran preocupació les imatges d’infants que no tenen res per a menjar”. En els darrers mesos, he escoltat mares i fills confessant que han passat gana i que sempre mengen el mateix. No viuen lluny, són els nostres veïns, van a la mateixa escola que els vostres fills i néts, mengen gràcies a les beques menjador i als aliments de Càritas. Em consta que alguna Càritas està promovent un menjador perquè els nens passin a esmorzar, abans d’entrar a l’escola. Algú no podria pensar en un oratori on els infants, sortint de l’escola, poguessin estudiar, jugar i berenar-sopar?

“Grans masses de persones continuen emigrant”. Corre la veu que finalment l’Estat espanyol acollirà una gran part dels refugiats que li toquen –els quasi 16.000 en què es va comprometre, en el termini de 2 anys, en el Consell Europeu de setembre de 2015-. Qui sap si ara sí que comptaran amb Càritas i se’ns demanarà que fem realitat l’oferiment de fa un any i escaig? Estem a punt?

“La malaltia [...] és una causa permanent de patiment que re-

clama socors, ajuda i consol”. Cada vegada que vaig a un dels nostres 4 hospitals de referència em trobo gent de la diòcesi. Els uns em parlen d’altres i podria passar-me matins i tardes senceres anant d’una habitació a l’altra. El mateix succeeix en els centres socio-sanitaris. La majoria no demanen el servei religiós, però si gent coneguda, dels seus pobles, visites sin generosament els hospitals els acollirien ben de cor i, de ben segur, s’alegrarien que les visites continuessin ja a casa. Algú s’atreveix a imaginar alguna cosa així?

“Déu mateix continua essent avui un desconegut per a molts; això representa la més gran de les pobreses i el major obstacle per al reconeixement de la dignitat inviolable de la vida humana”. El pelegrinatge Fratello m’ha confirmat en la idea d’oferir als més pobres els mitjans per a créixer en la fe. Estic treballant perquè neixin grups de vida cristiana entre els usuaris de Càritas que ho vulguin. Serà possible? Hi haurà voluntaris que acompanyaran aquests grups?

“Esforcem-nos a concretar la caritat i a il·luminar amb intel·ligència la pràctica de les obres de misericòrdia” (MM19). Com veureu en el vídeo que trobareu penjat a la nostra web –de nou és manllevat- és una bona manera d’acabar de preparar el Nadal.

